

U 78/2025 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens förslag att ändra Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (*översyn av SFDR-förordningen*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens förslag av den 20 november 2025 till ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

Helsingfors den 29 januari 2026

Näringsminister Sakari Puisto

Konsultativ tjänsteman Monika Vainio

**KOMMISSIONENS FÖRSLAG TILL ÄNDRING AV DEN FINANSIELLA
TJÄNSTESEKTORNS SKYLDIGHET ATT LÄMNA HÅLLBARHETSRELATERADE
UPPLYSNINGAR (ÖVERSYN AV SFDR-FÖRORDNINGEN)****1 Bakgrund**

Den 20 november 2025 lade Europeiska kommissionen fram ett lagstiftningsförslag för att ändra Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn (COM(2025) 841 final), nedan *SFDR-förordningen*. SFDR-förordningen ålägger aktörerna på finansmarknaden upplysningsskyldigheter relaterade till hållbarhet i synnerhet när det gäller deras finansiella produkter. SFDR-förordningens huvudsakliga mål är att förbättra finansmarknadsaktörernas rapportering av investeringarnas risker och mål relaterade till miljön, samhället och förvaltningen (nedan *ESG*). Förordningen syftar till att skapa transparens, förebygga grönmålning och skydda investerare genom att säkerställa att säkerställa att finansmarknadsaktörer ger investerare relevant information om hållbarhetsfaktorer.

Enligt kommissionen har SFDR-förordningen haft en stor inverkan på finansmarknaden, och den har mycket väl bemött den ökande efterfrågan på finansiella produkter med ESG-drag¹. SFDR-förordningens ursprungliga mål åtnjuter fortfarande ett brett stöd enligt kommissionens utredningar. Vissa bestämmelser i förordningen har dock i praktiken visat sig ge rum för tolkning och vara otydliga. Problem har framkommit bland annat i form av inkonsekvent terminologi i lagstiftningen om hållbar finansiering och finansmarknadsaktörernas åtkomst till relevanta tillförlitliga och heltäckande ESG-data. SFDR-förordningens mål har inte uppnåtts på ett önskvärt sätt också på grund av att dess artikel 8 och 9, som ursprungligen avsetts som bestämmelser om upplysningsskyldighet, har införts som ett skenbart klassificeringssystem för produkters hållbarhet. Dessutom har fullgörandet av vissa skyldigheter enligt SFDR-förordningen i praktiken visat sig vara arbetsdrygt för finansmarknadsparter, och de komplicerade upplysningsskyldigheterna har orsakat dem onödiga kostnader. Rättsakten, som i sig och i förhållande till EU:s övriga reglering av hållbar finansiering lämnar rum för tolkning, har lett till att skyldigheterna har tolkats på olika sätt av finansmarknadsaktörer och även medlemsstater.

2 Förslagets syfte

Kommissionens förslag syftar till att åtgärda brister, problem och oklarheter som framkommit efter SFDR-förordningens ikraftträdande. Förslagets mål kan grovt indelas i två kategorier. För det första syftar förslaget till att förenkla och minska den administrativa börda som upplysningsskyldigheter relaterade till hållbar finansiering orsakar, och vissa upplysnings- och rapporteringsskyldigheter föreslås bli enklare. Kommissionen strävar också efter att förbättra lagstiftningsramens användbarhet och göra det lättare att fullgöra rapporteringsskyldigheterna.

¹ Enligt kommissionens förslag omfattar finansiella produkter som offentliggör information enligt artikel 8 och 9 i SFDR-förordningen närmare 50 procent av de förvaldade tillgångarna inom EU (AuM, på engelska *assets under management*).

För det andra syftar förslaget till att harmonisera EU-lagstiftningen om hållbar finansiering och förbättra investerarnas möjligheter att förstå och jämföra finansiella produkter med hållbarhetsegenskaper. Förslaget gör det lättare att jämföra finansiella produkter med varandra och förhindra eventuell grönmålning för att förbättra investerarskyddet. Taxonomin hjälper investerare att analysera investeringar i objekt, vars miljökonsekvenser är positiva eller belastar miljön mindre än andra investeringar.

3 Förslagets huvudsakliga innehåll

Allmänt

Ändringsförordningen ändrar SFDR-förordningen (artikel 1) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter), nedan *Priip-förordningen* (artikel 2). Dessutom upphäver förslaget kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1288 (artikel 3).

Ändring av SFDR-förordningen

Enligt förslaget kompletteras SFDR-förordningen med ett nytt mål som gäller taxonomin för hållbarhetsrelaterade produkter och tillhörande transparenskrav. (Artikel 1 i SFDR-förordningen)

Enligt förslaget ska SFDR-förordningens tillämpningsområde ändras. Som en del av förenklingsåtgärderna slopas skyldigheterna som gäller finansiell rådgivning och portföljförvaltning från SFDR-förordningens tillämpningsområde. Till följd av de föreslagna ändringarna fokuserar EU-förordningen framöver på utveckling av finansiella produkter. Dessutom föreslås att definitionen av hållbara investeringar ska strykas. Definitionen av hållbara investeringar ersätts delvis av den föreslagna taxonomin, där varje kategori har sina kriterier och mål. (Artikel 2 i SFDR-förordningen)

Även nya definitioner föreslås i artikel 2 i SFDR-förordningen. En sådan är hållbarhetsrelaterad finansiell produkt, som hänvisar till finansiella produkter som kategoriserats i enlighet med artikel 7, 8 eller 9 i SFDR-förordningen (ny punkt 25 i artikel 2 i SFDR-förordningen). En annan ny definition är hållbarhetsrelaterad finansiell produkt som medför konsekvenser. Den hänvisar till finansiella produkter som klassificerats enligt artikel 7 eller 9 och som syftar till på förhand fastställda, positiva och mätbara sociala eller miljömässiga konsekvenser (ny punkt 26 i artikel 2 i SFDR-förordningen). Andra nya definitioner är organ inom den offentliga sektorn (ny punkt 27 i artikel 2 i SFDR-förordningen) och miljömål (ny punkt 28 i artikel 2 i SFDR-förordningen). Miljömålen motsvarar målen som definieras i artikel 9 i taxonomiförordningen och som är begränsning av klimatförändringar, anpassning till klimatförändringar, hållbar användning och skydd av vatten och marina resurser, omställning till en cirkulär ekonomi, förebyggande och begränsning av miljöföroreningar samt skydd och återställande av biologisk mångfald och ekosystem.

Det föreslås att SFDR-förordningen ska förenklas och förtydligas på flera sätt. Det föreslås att den så kallade principen orsaka inte betydande skada (på engelska *do no significant harm*) och mandatet för fastställande av relaterade tekniska granskningskriterier ska upphävas (nuvarande artikel 2 a i SFDR-förordningen). Artikel 3 i SFDR-förordningen ändras för att motsvara SFDR-förordningens snävare tillämpningsområde genom att stryka hänvisningarna till investeringsrådgivning. Det föreslås att skyldigheterna relaterade till transparens i fråga om negativa konsekvenser för hållbar utveckling på enhetsnivå (nuvarande artikel 4 i SFDR-

förordningen) och transparens i fråga om ersättningspolicyer i samband med integreringen av hållbarhetsrisker (nuvarande artikel 5 i SFDR-förordningen) ska upphävas i sin helhet. Syftet med detta är att minska den administrativa börda som rapporteringen orsakar. Det föreslås att artikel 6 i SFDR-förordningen, som omfattar beaktande av alla hållbarhetsrisker relaterade till finansiella produkter i upplysningarna, ska ändras så att den motsvarar förordningens snävare tillämpningsområde.

Framöver omfattar ramen även lämnande av preliminära hållbarhetsrelaterade upplysningar om produkter som inte har klassificerats som hållbarhetsrelaterade finansiella produkter (ny artikel 6 a i SFDR-förordningen). Detta är möjligt om vissa förutsättningar uppfylls. Hållbarhetsinformation får inte bilda en central del av preliminära upplysningar om finansiella produkter, upplysningar får inte införlivas i faktablad och inte innehålla påståenden relaterade till nya hållbarhetsklassificeringar. Hållbarhetsrelaterade upplysningar anses inte utgöra en central del, om de är sekundära i förhållande till upplysningarna om produktens övriga egenskaper och begränsar sig till mindre än 10 procent av beskrivningen av den finansiella produktens investeringsstrategi.

Det föreslås att *artikel 7, 8 och 9* i SFDR-förordningen ska reformeras i sin helhet. Genom ändringen blir den nuvarande taxonomin, som blivit marknadspraxis, en del av EU:s bindande reglering av hållbar finansiering. Taxonomin inbegriper tre kategorier: omställningskategori (artikel 7), ESG-grundkategori (artikel 8) och hållbarhetskategori (artikel 9). För respektive kategori fastställs närmare mål, kriterier och upplysningsskyldigheter.

Av de föreslagna kategorierna är omställningskategorin ny. När det gäller finansiella produkter i omställningskategorin bör tillgångar investeras i omställning av företag, ekonomiska verksamheter eller andra tillgångar mot hållbarhet eller så att en sådan omställning främjas. Minst 70 procent av tillgångarna i omställningskategorins produkter ska investeras i tydliga och mätbara omställningsmål relaterade till miljön eller sociala aspekter. Detta mål anses vara uppnått för finansiella produkter av vilkas investeringar minst 15 procent hänför sig till ekonomiska verksamheter som är förenliga med taxonomin. Enligt uteslutningsförteckningen utesluts vissa investeringsobjekt från omställningskategorin. Till dem hör investeringar i företag som bedriver verksamhet enligt artikel 12.1 a, b, c eller d i den delegerade förordningen (EU) 2020/1818² eller som utvecklar nya fossila projekt. Beaktandet av statsskulden i investeringsverksamheten skulle vara begränsat. I omställningskategorin gäller det att identifiera och offentliggöra investeringarnas mest betydande negativa konsekvenserna för hållbarhet och åtgärder för att lindra dem. Det föreskrivs också om upplysningsskyldigheter för produkter i upplysningskategorin. Även påverkansinvesteringar kan vara produkter i omställningskategorin.

Artikel 8 i SFDR-förordningen, som i dag omfattar finansiella produkter som i sin investeringsprocess främjar hållbarhetsfaktorer, kommer framöver att fastställa ESG-grundkategorin. Till den hör finansiella produkter som utöver att beakta hållbarhetsrisker dessutom omfattar andra hållbarhetsfaktorer i investeringsstrategin. En förutsättning är att minst 70 procent av produkternas tillgångar allokeras till investeringar som beaktar

² Dessa utgörs av bland annat investeringar i tillverkare av tobaksprodukter, företag som bryter mot de mänskliga rättigheterna och aktörer som får minst en procent av sina intäkter från verksamhet relaterad till stenkol eller brunkol. I och med ändringen av den delegerade förordningen (EU) 2020/1818 utesluts dessutom företag som deltar i verksamhet relaterad till vapen som förbjudits genom vissa internationella avtal.

hållbarhetsrelaterade faktorer och som kan mätas med adekvata indikatorer. Uteslutningsförteckningen omfattar vissa företag som anses vara skadliga³. Godtagbara investeringar är bland annat företag och produkter, vars ESG-klassificering överstiger medelvärdet för ESG-klassificeringar eller jämförelsevärde enligt en viss hållbarhetsindikator. Beaktandet av statsskulden i investeringsverksamheten skulle delvis vara begränsat. När det gäller upplysningsskyldigheten ska beskrivningarna av produkter i ESG-grundkategorin bland annat innehålla integrerade hållbarhetsfaktorer, strategi, investeringarnas fördelning, använda indikatorer och uteslutningskriterier.

Artikel 9 i SFDR-förordningen, som i dag omfattar finansiella produkter som strävar efter ansvarsfulla eller hållbara investeringar, föreslås bli ändrad i sin helhet så att den definierar finansiella produkter i denna hållbarhetskategori. Finansiella produkter i denna kategori investerar i hållbara eller hållbarhetsfrämjande företag, verksamheter eller tillgångar. En förutsättning är att minst 70 procent av investeringarna anknyter till ett tydligt och mätbart hållbarhetsmål. Målet kan vara miljömässigt eller socialt. Målet anses vara uppnått för finansiella produkter av vilkas investeringar minst 15 procent hänför sig till ekonomiska verksamheter som är förenliga med taxonomin. Investeringar i vissa företag som anses vara skadliga ska uteslutas⁴. I fråga om produkter gäller det att identifiera och offentliggöra de mest betydande negativa konsekvenserna för hållbarhet och åtgärder för att lindra dem. Bland annat verksamheter som är förenliga med taxonomin och som främjar andra miljömässiga och sociala mål är godtagbara. Beaktandet av statsskulden i investeringsverksamheten skulle vara begränsat. Även påverkansinvesteringar kan vara produkter i hållbarhetskategori.

Ändringsförslaget beaktar situationer där den finansiella produkten kombinerar produkter som är förenliga med artikel 7, 8 eller 9 (nya artikel 9 a i SFDR-förordningen). Exempel på sådana produkter är fond-i-fonder och produkter där investeraren kan välja mellan olika underliggande investeringar.

³ Dessa utgörs av bland annat investeringar i tillverkare av tobaksprodukter, företag som bryter mot de mänskliga rättigheterna och aktörer som får minst en procent av sina intäkter från verksamhet relaterad till stenkol eller brunkol. I och med ändringen av den delegerade förordningen (EU) 2020/1818 utesluts dessutom företag som deltar i verksamhet relaterad till vapen som förbjudits genom vissa internationella avtal.

⁴ På uteslutningslistan finns företag som 1) deltar i tobaksodling eller -produktion, företag som bryter mot verksamhetsanvisningarna för multinationella företag av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, 2) som får minst en procent av sina intäkter av verksamhet relaterad till stenkol eller brunkol, 3) som får minst tio procent av sina intäkter av verksamhet relaterad till oljebränslen, 4) som får minst 50 procent av sina intäkter av verksamhet relaterad till gasformiga bränslen, 5) som får minst 50 procent av sina intäkter av verksamhet relaterad till elproduktion, vars växthusgasintensitet är mer än 100 gram CO₂-ekv/kWh. I och med ändringen av den delegerade förordningen (EU) 2020/1818 utesluts företag som deltar i verksamhet relaterad till vapen som förbjudits genom vissa internationella avtal. På uteslutningslistan finns dessutom företag som utvecklar nya projekt för prospektering, brytning, distribution, förädling eller utnyttjande av stenkol eller lignit i elproduktion eller som saknar en plan för avveckling av sådana verksamheter.

Artikel 10 och 11 ändras så att de beaktar produkternas transparenskrav och fortlöpande upplysningsskyldighet efter ändringarna av taxonomin. Dessutom ändras artikel 10–12 för att motsvara SFDR-förordningens ändrade tillämpningsområde.

Nya *artikel 12 a* föreskriver om användning av data och bedömningar. Användning av eventuella upplysningar som lämnas av externa informationstjänstleverantörer bör basera sig på fastställda och dokumenterade arrangemang. På motsvarande sätt bör användning av bedömningar basera sig på fastställda och dokumenterade metoder. På kundens begäran ska denne ges upplysningar om bland annat utnyttjade data samt deras ursprung och informationskällor.

Krav på hur finansiella produkter ska namnges fogas till SFDR-förordningen (artikel 13 i SFDR-förordningen). Endast finansiella produkter som är förenliga med klassificeringssystemet får förses med namn eller marknadsföringsmaterial som syftar på hållbarhet. På motsvarande sätt begränsas användningen av termen påverkan (på engelska *impact*).

De nationella tillsynsmyndigheterna får inte ställa ytterligare krav på upplysningsskyldigheterna eller kriterierna enligt artikel 7, 8 eller 9 (artikel 14 i SFDR-förordningen). Det föreslås att *artikel 14 och 15* ska ändras så att de motsvarar SFDR-förordningens snävare tillämpningsområde genom att stryka hänvisningarna till finansiell rådgivning och försäkringsförmedlare. Dessutom förbjuds nationella behöriga myndigheter att ställa ytterligare krav på klassificeringssystemet eller vissa andra upplysningsskyldigheter enligt SFDR-förordningen.

Ändringen gör det möjligt för penningmarknadsaktörer att låta bli att iakttä ändringsförordningens bestämmelser när det gäller finansiella produkter som är slutna till sin karaktär och som införts och distribuerats före förordningens ikraftträdande (artikel 17 i SFDR-förordningen). Artikel 17 i SFDR-förordningen gör det också möjligt att administrera hållbarhetsklassificeringssystem med strängare krav än ändringsförordningen. Det kan till exempel vara nationella hållbarhetsklassificeringssystem.

Europeiska tillsynsmyndigheter får lämna en rapport om införd bästa praxis som gäller finansiella produkter som är förenliga med taxonomin (artikel 18 i SFDR-förordningen). Finansmarknadsaktörer åläggs att lämna vissa upplysningar till den europeiska åtkomstpunkten (på engelska *European Single Access Point*, ESAP). (Artikel 18 a i SFDR-förordningen).

Det föreslås att objektet för översynsklausulen ska vara taxonomin samt användningen av data och bedömningar. Dessutom föreslås att översynen av andelen taxonomiförenliga verksamheter ska bli föremål för översyn (artikel 19 i SFDR-förordningen). Ändringsförordningen innehåller dessutom övergångsbestämmelser (ny artikel 19 a i SFDR-förordningen) och bestämmelser som ger kommissionen möjlighet att anta och godkänna delegerade akter (artikel 19 b och c).

Övriga förslag i ändringsförordningen

Artikel 2 i ändringsförordningen gäller ändring av Priip-förordningen.

Det föreslås att skyldigheterna relaterade till faktablad enligt Priip-förordningen ska ändras så att faktablad ska innehålla upplysningar om huruvida Priip-produkter har hållbarhetsrelaterade egenskaper enligt den ändrade SFDR-förordningen, eventuell klassificering av produkten enligt SFDR-förordningen samt en beskrivning av produktens hållbarhetsmål och relevanta indikatorer (ny artikel 8.3 ca i Priip-förordningen). Samtidigt upphävs kommissionens

bemyndigande att anta delegerade akter om förfaranden som fastställer huruvida Priip-produkter har särskilda miljömässiga eller sociala mål, eftersom detta framgår av klassificeringen av den finansiella produkten enligt SFDR-förordningen (artikel 8.4 i Priip-förordningen).

Artikel 3 i ändringsförordningen upphäver kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1288 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 vad gäller tekniska standarder för tillsyn som specificerar innehållet i och presentationen av information med avseende på principen om att inte orsaka betydande skada, och som specificerar innehållet i, metoderna för och presentationen av information med avseende på hållbarhetsindikatorer och negativa konsekvenser för hållbar utveckling, samt innehållet i och presentationen av information med avseende på främjande av miljörelaterade eller sociala egenskaper och mål för hållbar investering i upplysningar som lämnas innan avtal ingås, på webbplatser och i regelbundna rapporter. Denna delegerade akt upphävs för att göra regleringen lättare.

I artikel 4 i ändringsförordningen föreskrivs om ändringsförordningens ikraftträdande.

4 Förslagets rättsliga grund och förhållande till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

Rättslig grund

Ändringsförordningens rättsliga grund är liksom i fråga om SFDR-förordningen artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan *EUF-fördraget*), med stöd av vilken beslut kan fattas om åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar, förordningar och administrativa föreskrifter i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.

Ändringsförordningen skapar ett klassificeringssystem för finansiella produkter med olika hållbarhetsdrag. För närvarande marknadsförs och tillhandahålls det hållbara investeringar genom hänvisningar till artikel 8 eller 9 i SFDR-förordningen beroende på produktens innehåll, trots att bestämmelserna ursprungligen varit avsedda att beskriva föreskrivna upplysningsskyldigheter och inte klassificeringar. Varierande marknadspraxis och tolkningar av förordningen gör det svårare för investerare att jämföra investeringsprodukter och åtgärder på den inre marknaden. De föreslagna ändringarna syftar till att främja en fungerande inre marknad samt skydda konkurrensen mellan olika aktörer på finansmarknaden. Artikel 114 i EUF-fördraget kan anses vara en motiverad rättslig grund för de föreslagna åtgärderna.

Subsidiaritetsprincipen

Enligt subsidiaritetsprincipen i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen (nedan *EU-fördraget*) kan åtgärder vidtas inom EU endast om målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionens nivå.

Redan vid antagandet av den ursprungliga SFDR-förordningen identifierades behov av att skapa en konsekvent ram för hållbarhetsrelaterade upplysningar om finansiella produkter. Målen är fortfarande viktiga. Utan effektiva åtgärder på EU-nivå skulle problemen som identifierats efter SFDR-förordningens ikraftträdande fortsätta, och det vore inte möjligt att åtgärda dem på ett effektivt, resultatbringande och konsekvent sätt. Regleringen är onödigt komplicerad. Dessutom blir det lättare att jämföra hållbara finansiella produkter, om klassificeringar och begrepp inte

varierar mellan medlemsstater. Detta ökar också rättssäkerheten och förtroende och lanseringen av finansiella produkter med hållbarhetsdrag. Således kan en lösning på EU-nivå anses vara förenlig med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Enligt proportionalitetsprincipen i artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen ska unionens åtgärder till innehåll och form inte gå utöver vad som är nödvändigt för att nå målen i fördragen. Med proportionalitetsprincipen avses främst förbud mot överreglering som anknyter till subsidiaritetsprincipen.

Syftet med förslaget är att i synnerhet ändra omfattningen av skyldigheterna relaterade till finansiella produkter med hållbarhetsdrag som avses i SFDR-förordningen. En av de största ändringarna gäller klassificeringssystemet. Ändringarna syftar bland annat till att förenkla regleringen och minska den administrativa bördan. Samtidigt är syftet att säkerställa transparensen och investerarskyddet. Förslaget beaktar rådande marknadspraxis och anses inte medföra mer reglering än vad som är nödvändigt. Förslaget kan således anses vara förenligt med proportionalitetsprincipen.

5 Förslagets konsekvenser

5.1 Konsekvenser för Finlands lagstiftning

Förordningarna är direkt förpliktande rätt och föranleder i princip inte ändringar av Finlands lagstiftning. De föreslagna bestämmelserna gäller dock aktörer som även omfattas av nationell lagstiftning. Det är därför möjligt att bland annat lagen om placeringsfonder (213/2019), lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), lagen om investeringstjänster (747/2012), försäkringsbolagslagen (521/2008) och lagen om Finansinspektionen (878/2008) måste ses över.

5.2 Ekonomiska konsekvenser

Det är svårt att exakt bedöma konsekvenserna av kommissionens ändringsförordning, eftersom SFDR-förordningen gäller en brokig skara finansmarknadsaktörer. Det är bland annat fråga om finländska institutionella investerare, med undantag för finländska arbetspensionsbolag, och kapitalförvaltare samt indirekt finländska företag. Finansmarknadsaktörernas upplysningsskyldigheter förändras till följd av det föreslagna klassificeringssystemet. Det föreslås att vissa upplysningsskyldigheter, till exempel vissa skyldigheter på enhetsnivå, ska göras snävare. Omfattande upplysningsskyldigheter, som delvis varit överlappande med den övriga lagstiftningen om hållbarhetsupplysningar, har för sin del ökat företagens administrativa börda, vilket åtgärdas med förslaget. Det föreslås att aktörer som tillhandahåller investerings- och försäkringsrådgivning ska strykas från SFDR-förordningens tillämpningsområde. Ändringen minskar för sin del den administrativa bördan för aktörer som tillhandahåller investeringsrådgivning, finansiell rådgivning och försäkringsrådgivning.

Marknadsinformation påverkar avsevärt olika marknadsaktörer och beslut. Marknadsaktörernas förtroende för varandra är en av de viktigaste förutsättningarna för finansmarknadens funktion. Mer fungerande, entydiga och klara upplysningsskyldigheter främjar för sin del förtroendet, vilket ökar finansmarknadsaktörernas konkurrenskraft inom EU. Enklare och enhetliga regler i olika medlemsstater förbättrar inte endast finansmarknadens funktion utan också investerarskyddet, vilket är i konsumenternas intresse. Enhetliga regler stöder likabehandling

av investerare i olika medlemsländer, och dessutom kan de ökade konkurrensen på den inre marknaden eventuellt sänka priserna på investeringsprodukter.

I anslutning till ändringsförordningen offentliggjorde kommissionen en konsekvensbedömning, enligt vilken lagstiftningsförslaget är det mest ekonomiska och effektiva sättet på vilket regleringens särskilda mål kan nås, och den medför allmänna positiva konsekvenser genom att bland annat förhindra grönmalning och förbättra den inre marknads funktion.⁵ Förhindrande av grönmalning skulle sannolikt effektivisera allokeringen av kapital till rena och energieffektiva investeringar, vilket för sin del stöder EU:s konkurrenskraft på lång sikt och bidrar till att nå FN:s mål för hållbar utveckling. Ett förbättrat investerarskydd till följd av mer sanningsenlig och lättförståelig information främjar för sin del en effektiv allokering av privata tillgångar till investeringar som stöder konkurrenskraften på lång sikt. Ett utbud av hållbara finansiella produkter som baserar sig på frivillighet kan också skapa nya kommersiella möjligheter och affärsverksamhet på finansmarknaden.

Förslagets engångskostnader för alla företag inom EU är 630 miljoner euro, vilket på årsnivå motsvarar 74 miljoner euro.⁶ Med beaktande av löpande årliga besparingar (110 miljoner euro) och kostnader (24 miljoner euro) sparar företagen inom EU 12 miljoner euro om året. Enligt kommissionen minskar redan de avreglerade upplysningsskyldigheterna på enhetsnivå de nuvarande kostnaderna med 25 procent. Å andra sidan kommer ändringarna av regleringen sannolikt också att orsaka finansmarknadsaktörer engångskostnader på grund av anpassningen till den nya lagstiftningen. De kostnader som förslaget orsakar minskas dock av att klassificeringssystemet, som baserar sig på tre kategorier, delvis är förenligt med rådande marknadspraxis och Esmas anvisningar.⁷

De avreglerade upplysningsskyldigheterna på enhetsnivå minskar även kostnaderna för aktörer, såsom tilläggspensionsanstalter, som omfattas av förordningens tillämpningsområde men som inte nationellt tillhandahåller produkter för konsumenter och således inte får nytta av SFDR-förordningens klassificeringssystem.

En större effekt än de årliga besparingarna på 12 miljoner euro uppstår sannolikt av de långsiktiga positiva konsekvenserna av regleringsförslaget, såsom det förbättrade investerarskyddet och den effektivare allokeringen av investeringar till följd av de harmoniserade och förenklade reglerna. Dessutom kan klassificeringssystemet bidra till att öka finansmarknadsaktörernas investeringar i inhemska och europeiska företag som uppfyller hållbarhetsmålen i respektive kategori. Det är dock svårt att i euro estimera dessa mer allmänna konsekvenser.

5.3 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Förslaget till förordning medför inga betydande konsekvenser för nationella myndigheters verksamhet. Förslaget kommer dock att påverka Finansinspektionen, eftersom Finansinspektionen är nationell behörig myndighet i Finland enligt SFDR-förordningen och har övervakat fullgörandet av skyldigheterna enligt förordningen. Finansinspektionens

⁵ Commission Staff Working Document, publicerats 20.11.2025 (SWD(2025) 838 final).

⁶ Kommissionen beräknar de årliga kostnaderna utgående från antagandet att en finansmarknadsaktör finansierar engångskostnaderna med ett 10-årigt lån, vars årliga ränta är 3 procent.

⁷ Riktlinjer om fondnamn som innehåller begrepp som anknyter till miljö, samhällsansvar och bolagsstyrning (ESG) eller hållbarhet, utfärdade 21.8.2024 (ESMA34-1592494965-657).

tillsynsansvar ändras något till följd av det föreslagna klassificeringssystemet. De föreslagna ändringarna innebär dessutom att aktörerna på finansmarknaden ska redigera och uppdatera befintlig information om finansiella produkter som de tillhandahåller så att den motsvarar de nya informationskraven. Detta innebär också att Finansinspektionen måste bedöma informationen om finansiella produkter på nytt, vilket tillfälligt ökar Finansinspektionens arbetsbörda.

6 Förslagets förhållande till grundlagen samt till de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna

Enligt statsrådet står förslaget inte i strid mot Finlands grundlag och inte heller mot de instrument för de grundläggande och mänskliga rättigheterna som är bindande för Finland.

7 Ålands behörighet

Enligt 5 kap. 27 § i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) omfattas ärendet av rikets lagstiftningsbehörighet.

8 Behandling av förslaget i Europeiska unionens institutioner och de övriga medlemsstaternas ståndpunkter

Lagstiftningsförslagets ansvariga utskott i Europaparlamentet är utskottet för ekonomi och valutafrågor (ECON). Europaparlamentet har ännu inte börjat behandla förslagen eller utsett föredragande.

Behandlingen av förslaget började vid det första mötet för rådets arbetsgrupp för finansiella tjänster den 9 december 2025. De övriga medlemsstaternas officiella ståndpunkter är ännu inte kända.

9 Den nationella behandlingen av förslaget

Kommissionens förslag och promemorian om dem har behandlats genom skriftligt förfarande i sektion 10 (finansiella tjänster och kapitalrörelser) och sektion 16 (försäkringstjänster) under kommittén för EU-ärenden 5–14.1.2026.

10 Statsrådets ståndpunkt

Statsrådet stöder i princip kommissionens förslag som går ut på att förenkla och förtydliga SFDR-förordningen samt minska den administrativa börda som den orsakar. Förslaget syftar också till att öka lagstiftningsramens transparens, minska vilseledande information och stärka investerarskyddet genom att förbättra icke-professionella kunders förmåga att förstå och jämföra finansiella produkter med hållbarhetsdrag. Statsrådet anser att kommissionens förslag på det stora hela är motiverade med tanke på deras mål.

Statsrådet anser att det är viktigt att bestämmelser är tydliga och konsekventa, i synnerhet när det gäller kriterier så att finansiella produkters hållbarhetsnivå kan bedömas korrekt. Detta stöder också för sin del investerare i valet och jämförelsen av produkter. Vid förhandlingarna gäller det att säkerställa att klassificeringen i tillräcklig utsträckning styr valet av kategori men också lämnar rum för utveckling av finansiella produkter med hållbarhetsdrag. Statsrådet anser att kategoriernas kriterier bör på ett så tillförlitligt sätt som möjligt stödja investerare att välja produkter enligt deras preferenser. Detta kan bidra till att kanalisera finansiering till finländska och europeiska företag, främja den gröna omställningen och minska risken för grönmålning.

Statsrådet kan dock också godkänna klassificeringssystemet enligt kommissionens förslag, om majoriteten av medlemsstaterna ställer sig bakom det.

Det som förblir oklart i kommissionens förslag är investerarnas möjlighet att i fråga om flervälsprodukter (på engelska *multi-option product*, *MOP*) säkerställa en hur stor del av flervälsproduktens investeringar som uppfyller kriterierna för hållbarhetsklassificeringen. Statsrådet anser att det vid förhandlingarna gäller att säkerställa att den information som investerare får om MOP-produkter inte blir vilseledande.

Generellt anser statsrådet att det är viktigt att minska onödigt administrativ börda. Avregleringen bör dock ske proportionerligt och basera sig på tillförlitliga bedömningar. På det stora hela anser statsrådet att det är motiverat att luckra upp upplysningsskyldigheterna på sammanslutnings- och produktnivå, eftersom de ansetts vara för komplicerade. I princip stöder statsrådet dessutom upphävandet av de särskilda skyldigheterna relaterade till finansiella rådgivare (investeringsrådgivare och försäkringsförmedlare) och kapitalförvaltning. Statsrådet anser att det också är viktigt att bevara lagstiftningens förutsebarhet och rättssäkerhet. Statsrådet menar att ändringarna av SFDR-förordningen bör vara i linje med den övriga sektorslagstiftningen.

Statsrådet påpekar att vissa nyliga projekt för att förenkla lagstiftningen om hållbarhetsrapportering har minskat finansmarknadsaktörers åtkomst till hållbarhetsinformation. Statsrådet anser att det med tanke på tillgången till hållbarhetsinformation är viktigt att den slutliga lagstiftningen är sådan att finansmarknadsaktörerna använda sig av den utan att pruta på förslagets syfte.

För att säkerställa fullgörandet av skyldigheterna enligt SFDR-förordningen anser statsrådet att det skulle vara av nytta att behöriga myndigheter utöver övriga relevanta befogenheter även hade möjlighet att påföra sanktioner. Statsrådet påpekar att varken SFDR-förordningen eller kommissionens förslag innehåller sådana sanktionsbestämmelser.

Statsrådet anser att det är viktigt att den befogenhet som delegerats till kommissionen är tillräckligt exakt avgränsad, proportionerlig, ändamålsenlig och motiverad.

Eftersom de flesta förslagen till bestämmelser medför förändringar i finansmarknadsaktörernas verksamhet och organiseringen av den, betonar statsrådet att övergångstiden bör vara tillräckligt lång. Tillämpningen av eventuella ändringar av andra rättsakter och nya rättsakter på lägre nivå på grund av SFDR-förordningen bör börja samtidigt för att hantera den administrativa bördan.